

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Femte Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 215. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030263814064.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Stoor-kroppig, Luftte-vildt, Enhiørningen paa Joore!
Hør denne lille Fugl, hvor snorrer hand oc brommer,
Haer hand ej Hiert' oc Mod for Biørn' oc Løver grummer?
Hvad Viished hannem fyl, hvad Regiment der føris,
Ofvr hans med Borgerskab i Svermen sees oc hør is,
Viisdommens Hofvet-mand i Verden al hin runde,
Den Dronning Synderlændsk ej nok berømme kunde
For præctig Tafel-skik, Skuu-essen hand lood bage:
Men Bie i Løf oc Stok meer konstig giør sin Kage.
Bii-kongen er ej stoor dog haer hand Tienre fleere,
Hand stærkre gaaer til Bords, skaan kagen icke meere,
Hand spiiser meere sødt, oc aldrig dug optager,
Hver Svend hand sætter blødt, dem Liige-klæd opdrager.
Hvad vil jeg Stiige-løs *Hymetti* bierg bestiige,
Oc der af Zither-løs min bii sin Lof udsiige,
Den *Maro* fordum tiid med dobbelt Sang mon siunge
I sin højlærde dict, med Sucker søde Tunge.
Du *Phoenix* icke tænk, jeg dig forsætlig glemmer,
Thi jeg (som før er sagd) til aften dig forgiemmer,
Jeg kand forlysted gaa af dig til Seng at sofve,
Forstyrcke Hiernen træet, din stoore Skaber lofve.
Den *Phoenix* himmelske blant Luft-indvaaner mange,
Bød oc med kraftig Røst, af Vandets Skød udgange,
Et æddelt Creatuur paa Jorden eenlig lefver,
I deilighed bær priis for hves i Luften svefver.
Hans feere lignis maae ved *Titans* gylden sløjer,
Naar ofver Palmen grøn, hand sact oc ziirlig fløjer:
Et Siun Gud hannem gaf klart, tindrind som en Lue,
Et krylled Stierne Lius, for Kam oc Purpur-hue.
En gylden hals, en Ryg rød som Rubiin den røde,
En rumpe himmel-blaa: Med vilkaar om hand døde,
Dog skuld' hand icke døde, men Liif i Verden lefver,
Men Fisk i Vandet fuct, men Fugl i Luften svefver,
Thi naar hand hafver seet (med kortest' ord at røre)
Hvad stor Forandring vist ti hundred Aar medføre,